

[Hendriksen.]

paa noget Punkt ved de Udtalelser, jeg tidligere har fremsat. Der er en overordentlig stor, ja, en Væsensforskel paa Partiet Venstres Stilling den 29. Januar 1932 og Stillingen nu. Den Gang var det først og fremmest et Værn for Valutaen, der skulde skabes, nu er det ikke noget, der interesserer Partiet Venstre, nu er det kun de handelspolitiske Spørgsmaal, som man ønsker at beskæftige sig med. Jeg synes, at Venstre i denne Sag har slaaet en Kolbøtte af ganske ekstraordinære Dimensioner.

Det ærede 3die tingvalgte Medlem (Villemoes) spurgte mig, om jeg var vred paa det ærede Medlem. Nej, det er jeg skam ikke, jeg synes altid, at det ærede Medlem er uhyre behagelig og fornøjelig at diskutere med; jeg glæder mig altid, og vil sikkert ogsaa i Fremtiden altid komme til at glæde mig over at tage en Debat med det ærede Medlem.

Villemoes: Ja, det sete afhænger jo af Øjnene, og her staar altsaa Paastand mod Paastand. Jeg vil gerne begynde med at sige til den ærede Ordfører (Hendriksen) som Svar paa hans sidste direkte Forespørgsel til mig, at selvsagt staar vi bag ved det Ændringsforslag, vi her har stillet. Det vil den ærede Ordfører ogsaa faa at se om et Øjeblik, naar vi skal stemme. Vi hævder vedblivende paa Trods af de 3 ærede Partiordføreres og den højtærede Handelsministers Udtalelser, at det Forslag, vi har stillet, er oplagt tilstrækkelig Basis for, at vi kan faa vor Lovgivning paa dette Omraade i Orden for det kommende Aar.

Man har talt om Venstres Stilling til tidligere Lovforslag om samme Sag. Jeg har ved første Behandling omtalt, hvordan mit Partis Stilling var ved Behandlingen i Folketinget den 29. Januar 1932 — for Sagen blev kun behandlet denne ene Dag. Jeg nævner nu, for at man kan se, at vi har haft samme Opfattelse hele Tiden, at da vi i Slutningen af Marts skulde have Loven fornyet, udtalte Venstres Ordfører, at det vilde være rimeligt, at der blev givet Valutakontoret noget længere Tid, for at man kunde faa Klarhed over, om den stillede Opgave overhovedet kunde løses paa en for Erhvervslivet tilfredsstillende Maade og paa

en saadan Maade, at de stillede Formaal naaedes; senere siger han, at han ønsker saa megen Forenkling som muligt i Valutakontorets importregulerende Virksomhed.

Jeg er hverken Medlem af Rigsdagens Valutaudvalg eller af det erhvervspolitiske Nævn, og det er jo selvsagt, at paa Steder, hvor man faar den endelige Oplysning, har man en Viden, som jeg som menigt Medlem af det høje Ting ikke kan have. Jeg nærer ikke noget Ønske om, og det gør ingen af mit Parti, at være med til at føre vort Land ud i Ting, som er uholdbare. Jeg værger mig imod, at de 3 ærede Partiordførere og den højtærede Handelsminister tiltror mit Parti noget i den Retning; vi hævder vedblivende, at det Forslag, som vi har stillet, er et Forslag, man kan benytte, og at det Forslag, de 3 ærede Partiordførere nu atter har gjort sig til Talsmænd for, er et Apparat, der ikke er nødvendigt.

Det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (Ludvig Christensen) spurgte mig om forskellige Ting vedrørende Valutakontoret og navnlig angaaende de mange gode „Ordninger“, vi har lavet her i vort Land, men jeg vil gerne rette hans Spørgsmaal derhen: Har Valutakontorets Virksomhed da influeret paa Baconpriserne? Mig bekendt har Valutakontoret ikke haft noget med Baconpriserne at gøre, den væsentligste Del af Stigningen skyldes helt andre Forhold. Socialdemokratiet ønsker jo saa meget som muligt ind under Statens Forsorg, men det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds ved udmærket godt, at mit Parti har den modsatte Opfattelse af det hele. Vi har den Opfattelse, at der skal mindst muligt ind under Administrationen. Det er de to hinanden modsatte Hovedstandpunkter. Det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds og den højtærede Handelsminister har deres Standpunkt, det kender vi alle, og det er der ikke noget at gøre ved — det regner vi heller ikke med —, men vort Partis Opfattelse er den modsatte. For os er Spørgsmaalet dette: Skal Ministeriet have Hovedindflydelsen, eller skal det være Rigsdagen, der skal have den? Jeg hævder samtidig over for den højtærede Handelsminister, at i det Øjeblik vort Lovforslag blev vedtaget og Rigsdagens Valutaudvalg fik større Myndighed, maatte Rigsdagens Valutaudvalg selvsagt dermed paadrage sig betydeligt